

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1-По1 18/22
1.3.2023. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, Снежане Јовановић, Здравке Ђурђевић, Душанке Ђорђевић и Драгана Милошевића, чланова већа, са вишим саветником – записничарем Тањом Славковић у кривичном предмету против **окривљених АА и др.**, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ, решавајући по жалбама бранилаца окривљене АА, адвоката Вићентија Даријевића и Миодрага Војновића, окривљеног ББ и његових бранилаца адвоката Новака Лукића, Боже Прелевића и Зорана Звонара, окривљеног ВВ и његовог браниоца адвоката Јовице Тодоровића, бранилаца окривљеног ГГ, адвоката Миленка Цвијовића, Љубисава Батана Радосављевића и Владислава Малетића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, К-По1 бр. 17/14 од 26.11.2021. године, у седници већа одржаној у дане 21., 22., 23., 24., 27. и 28.02.2023. године у одсуству уредно обавештених заменика Тужиоца за организовани криминал и окривљеног ВВ, а у присуству окривљене АА, њених бранилаца адвоката Вићентија Даријевића, Крсте Бобот и Миодрага Војновића, окривљеног ББ и његових бранилаца адвоката Зорана Звонара, Боже Прелевића и Новака Лукића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Јовице Тодоровића, окривљеног ГГ и његових бранилаца адвоката Миленка Цвијовића, Љубисава Батана Радосављевића и Владислава Малетића, донео је након већања и гласања дана 01.03.2023. године,

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЊЕМ жалби бранилаца окривљене АА, адвоката Вићентија Даријевића и Миодрага Војновића, окривљеног ББ и његових бранилаца адвоката Зорана Звонара, Боже Прелевића и Новака Лукића, окривљеног ВВ и његовог браниоца адвоката Јовице Тодоровића, бранилаца окривљеног ГГ, адвоката Миленка Цвијовића, Љубисава Батана Радосављевића и Владислава Малетића, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 17/14 од 26.11.2021. године и списи предмета **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 17/14 од 24.11.2021. године окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ су оглашени кривим да су извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ, па су осуђени и то: окривљена АА на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју казну јој је на основу одредбе члана 63 КЗ урачунато време проведено у притвору од 23.03.2013. године до 10.09.2013. године, окривљени ББ на казну затвора у трајању од 2 године у коју казну му је на основу одредбе члана 63 КЗ урачунато време проведено у притвору од 23.05.2013. године до 06.09.2013. године, окривљени ВВ на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у коју казну му је на основу одредбе члана 63 КЗ урачунато време проведено у притвору од 23.03.2013. до 10.09.2013. године и окривљени ГГ на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци у коју казну му је на основу одредбе члана 63 КЗ урачунато време проведено у притвору од 08.05.2013. године до 06.06.2013. године.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ привредна друштва „...“ д.о.о. ..., „...“- пут д.о.о. ..., „...“ д.о.о. ... „...“ д.о.о. ..., „... а.д. ...“, „...“ - а.д. ..., „...“ а.д. ..., „...“ д.о.о. ... и „...“ а.д. ... су обавезни да на име имовинске користи прибављене кривичним делом плате солидарно у корист буџета Републике Србије износ од 2.518.524.375,00 динара у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП оштећена Аутономна Покрајина Војводина је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 264 став 1 и 3 у вези члана 261 и 262 ЗКП окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће се првостепени суд накнадно одлучити посебним решењем, као и да на име паушала плате износе од по 50.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Миленко Цвијовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, усвоји жалбу браниоца, побијану пресуду преиначи и окривљеног ГГ ослободи од оптужбе да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ, или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Љубисав Батан Радосављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, усвоји

жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Владислав Малетић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, као и да окривљеном надокнади трошкове кривичног поступка, или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

-бранилац окривљене АА, адвокат Вићентије Даријевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду, посебно одељење за организовани криминал, усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљену ослободи од оптужбе или да побијану пресуду преиначи и окривљеној АА изрекне блажу казну. У жалби је стављен захтев да браниоци окривљене буду обавештени о седници већа заједно са окривљеном АА.

-бранилац окривљене АА, адвокат Миодраг Војновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа.

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Јовица Тодоровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ВВ ослободи од оптужбе или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

-окривљени ВВ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији, трошковима кривичног поступка и због одлуке о имовинскоправном захтеву са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и ослободи га од оптужбе или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је окривљени ставио захтев да заједно са браниоцем буде обавештен о седници већа.

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Зоран Звонар због битне повреде одредаба

кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ББ ослободи од оптужбе, или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен на седници већа.

-браниоци окривљеног ББ, адвокати Божо Прелевић и Новак Лукић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног стања и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби су браниоци ставили захтев да буду обавештени о седници већа.

-окривљени ББ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и ослободи га од оптужбе, или да усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је окривљени ставио захтев да буде обавештен о седници већа.

Тужилац за организовани криминал је писаним поднеском Ктж бр. 31/22 од 31.08.2022.године предложио да се жалбе окривљених и њихових бранилаца одбију као неосноване и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 17/14 од 26.11.2021. године, потврди.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП у одсуству уредно обавештених заменика тужиоца за организовани криминал и окривљеног ВВ, а у присуству окривљене АА, њених бранилаца, адвоката Вићентија Даријевића, Крсте Бобот и Миодрага Војновића, окривљеног ББ и његових бранилаца, адвоката Зорана Звонара, Боже Прелевића и Новака Лукића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Јовице Тодоровића, окривљеног ГГ и његових браниоца адвоката Миленка Цвијовића и Љубисава Батана Радосављевића и Владислава Малетића на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама и изјашњењем ТОК-а у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбам, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе окривљених и њихових бранилаца су основане.

Првостепеном пресудом окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ су оглашени кривим да су у периоду од краја новембра месеца 2010. године до октобра месеца 2012. године у Новом Саду у стању урачунљивости, свесни свог дела и знајући да је исто забрањено, чије извршење су хтели у својству одговорних лица и то окривљена АА ... “Развојне банке Војводина” а.д. Нови Сад, заједно са окривљеним ВВ ... и окривљеним ББ ... искоришћавањем својих положаја и овлашћења прибавили противправну имовинску корист привредним друштвима “...” д.о.о. ..., “...” д.о.о. ... “...Т” д.о.о. ..., “...” д.о.о. ...,

“...” а.д. ..., “...” а.д. ..., “...” а.д. ..., “...” д.о.о. ... и “...” а.д. ..., по основу одобрених кредита који нису враћени и гаранција палих на терет банке и банци нанели имовинску штету, а окривљени ГГ у својству одговорног лица наведених привредних друштава у којима је био овлашћено лице за располагање новчаним средствима са рачуна, или му је по основу власништва или уложених новчаних средстава у пословање тих привредних друштава фактички поверено вршење послова управљања и надзора над њима и њиховом имовином, те доношење одлука о њиховом задуживању код пословних банака у Републици Србији и усмеравање новчаних средстава пласираних на име кредита тим привредним друштвима, остварујући заједничку одлуку да се његовим привредним друштвима прибави противправна имовинска корист, искоришћавањем свог положаја и овлашћења својим радњама у битном допринео извршењу кривичног дела и прибављању противправне имовинске користи наведеним друштвима, а како је то ближе и описано диспозитивним оптужном акта. Надаље су тако окривљени АА, ВВ и ББ поступајући супротно одредбама члана 2, 31, 33 став 3 и члана 109 и 116 Закона о банкама, одредбама члана 3, 11, 16, 17 и 18 Одлуке о управљању ризицима банке, Народне банке Србије од 28.12.2007. године, одредбама члана 3, 38, 40, 54, 55 и 58 Одлуке о управљању ризицима банке Народне банке Србије од 16.06.2011. године, одредбама 8, 9, 10, 30 и 37 Одлуке о основним елементима поступка одобравања кредита и гаранције “Металс банке” број 3949/2 од 06.06.2005. године, одредбама тачке 5.1 Процедуре за управљање кредитним ризиком “Металс банке” број 42-2/08 од 27.06.2008. године, одредбама тачке 5.1 Процедуре за управљање кредитним ризиком РВБ, одредбама тачке 5.3.1 Процедуре за управљање ризиком концентрације РВБ од 28.12.2011. године, одредбама тачке 5.2 став 4, 5.3 и 5.4 став 2 и 5.14 Оперативне процедуре РВБ – Одобравање и реализација кредита – Одељење за велика предузећа од 30.12.2010. године и одредбама тачке 5 и 5.16, Оперативне процедуре – Одобравање и реализација динарских гаранција – Одељење за велика предузећа од 30.12.2010. године, супротно налозима из решења о привременој мери Г број 4002 од 26.05.2011. године Народне банке Србије, а окривљени АА и ВВ поступајући супротно и одредбама тачке 5, 5.1, 5.2 и 5.4 Оперативне процедуре РВБ – Наплата доспелих потраживања по основу пласмана правним лицима и предузетницима од 09.11.2010. године, па су тако супротно финансијским интересима банке одобрени пласмани горе наведеним привредним друштвима окривљеног ГГ, и то 10 краткорочних гаранција, једна дугорочна гаранција, 4 краткорочна кредита и 3 дугорочна кредита, наводећи у изреци побијане пресуде ближе бројеве краткорочних и дугорочних гаранција и краткорочних и дугорочних кредита, као и њихових партија и износа по гаранцијама и кредитима, чиме су окривљени АА, ВВ, ББ и ГГ на описани начин прибавили противправну имовинску корист наведеним привредним друштвима у укупном износу од најмање 2.518.524.375,00 динара у виду невраћених кредита и активираних банкарских гаранција који су пали на терет банке, чиме су извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ.

По оцени Апелационог суда у Београду, основано се жалбеним наводима окривљених и њихових бранилаца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и 438 став 2 тачка 2 ЗКП ЗКП, јер су изрека побијане пресуде и дати разлози нејасни и међусобно противречни. Првостепени суд у изреци побијане пресуде наводи свих 18 пласмана, што кредита, што банкарских гаранција и подводи их под инкриминисани период, а да

при томе занемарује да од 18 пласмана, који су наведени у оптужном акту, осим краткорочних и дугорочних кредита, постоји 10 краткорочних и једна дугорочна гаранција, па је стога нејасно зашто се ове банкарске гаранције подводе под одобрена кредитна средства. У конкретном случају првостепени суд је пропустио, а што је било нужно да за сваки пласман кредита, а у оквиру инкриминисаног периода, који обухвата временски период од краја новембра месеца 2010. године до октобра месеца 2012. године наведе колико је за сваку партију кредита пуштено новца привредним друштвима "...", колико је за сваки тај пласман кредита износила главница, колико камата, колико је новца плаћено, односно колики је дуг по том пласману остао, а колико на име камата и на име гаранција, дакле у оквиру временског периода који је наведен у изреци оптужног акта, с обзиром да се према датим разлозима у побијаној пресуди Комисија вештака везано за пласмане по кредитима и банкарским гаранцијама изјашњавала закључно са даном вештачења 07.04.2013. године, а што првостепени суд закључује на страни 373 побијане пресуде цитирањем дела налаза и мишљења вештака из кога произилази да нису нађени докази да је банка накнадно умањивала или отписивала обавезе по пласманима привредним друштвима групације.... У вези са изнетим за правилно и потуно утврђивање чињеничног стања било је неопходно утврдити да ли је на страни привредних друштава ... постојала намера да не врате кредите, тако да је било нужно утврдити стање дуга и то на име трошкова, главнице и камате за свако привредно друштво понаособ у инкриминисаном периоду, а што је према стању у списима предмета одбрана током поступка предлагала да се утврди допунским вештачењем, како би се проверили наводи одбране окривљених да су конкретно фирме „...“ и „...“ у већем делу или потпуно измирили обавезе по кредитима наведеним у изреци побијане пресуде везано за наведена потраживања.

По оцени Апелационог суда осим наведеног у побијаној пресуди су изостали разлози о одлучним чињеницама који се односе на банкарске гаранције којих према наводима изреке побијане пресуде има 11, од чега су 10 краткорочне и једна дугорочна. Ово са разлога што када је реч о банкарској гаранцији, а имајући у виду права и обавезе уговорних страна у том правном послу, не постоји имовинска корист за комитента банке у случају да банкарска гаранција падне на терет банке, јер у том случају банка свом комитенту не исплаћује ништа, већ исплаћује кориснику гаранције одређени износ новца предвиђен гаранцијом, тако да код оних банкарских гаранција које су пале на терет банке може постојати само штета за банку у виду износа новца који је и ако је банка по гаранцији платила кориснику гаранције, а комитент јој тај износ новца није рефундирао, док у случају банкарских кредита банка комитенту предаје у својину одређену количину новца, која за комитента извесно представља имовинску корист. У вези са напред изнетим првостепени суд је за сваку од гаранција наведених у оптужном акту пропустио да наведе да ли су корисници гаранције, посматрајући сваку гаранцију понаособ, а које су предмет оптужења, протествовали исте у гарантном року, те да ли је РВБ извршила плаћање по протестованим гаранцијама, уколико јесте, колики је тај износ и колико је остало новца да се врати по тим гаранцијама, имајући у виду наводе окривљених и њихових бранилаца којима се указује конкретно да је краткорочна гаранција под тачком 13 изреке оптужног акта, број 3411 9032/2011, партија број 3411 9032 у износу од 132.565.763,20 динара која је привредном друштву "... д.о.о. ... од стране Извршног одбора банке одобрена 03.11.2011.године, када је изложеност банке према групи повезаних правних лица окривљеног ГГ прешла 25% капитала банке, протествована по истеку рока за протест, јер је престала да важи

05.10.2012.године, а да је поднета на наплату 05.12.2012.године, што и сам првостепени суд закључује из налаза и мишљења вештака (страна 404 побијане пресуде), тако да РВБ није имала обавезу по овој гаранцији. Надаље, се у жалбама истиче да што се тиче дугорочене гаранције под бројем 4 изреке оптужног акта, број 58/2011, партија број 3030 1209 у износу од 111.197.000,00 динара која је привредном друштву "...” д.о.о. ...одобрена од стране Извршног одбора банке дана 20.01.2011.године, кориснику гаранције ништа није исплаћено, односно да ова дугорочна банкарска гаранција никада није пала на терет банке, будући да банка није позвана на плаћање по овој гаранцији, те да је иста престала са важењем 06.04.2013.године и да је искњижена током 2014 из пословне евиденције банке у стечају по основу преноса средстава обезбеђења на Фонд за развој Републике Србије. Што се тиче краткорочне банкарске гаранције под тачком 9 изреке оптужног акта број 330/2011, партија број 3150 8374 у износу од 8.250,000,00 динара, која је привредном друштву "...” а.д. ... од стране кредитног одбора банке одобрена 13.04.2011.године и краткорочне гаранције под тачком 10 изреке оптужног акта 3291 7396/2011, патрија број 3291 7396 у износу од 5.304.576,09 динара која је привредном друштву "...” д.о.о ..., одобрена од стране Извршног одбора банке дана 01.08.2011.године, жалбама се такође указује да нису пале на терет банке. Имајући у виду напред изнето уколико ове банкарске гаранције нису пале на терет РВБ, у вези са изнетим је за сада нејасан закључак првостепеног суда да је банка претрпела штету и по основу ових гаранција које нису пале на терет банке, а што је од значаја и за укупну висину прибављене противправне имовинске користи привредним друштвима ... за коју првостепени суд утврђује да износи најмање 2.518.524.375,00 динара, по основу невраћених кредита и активираних банкарских гаранција, занемарујући при томе да су у наведени износ ушле и оне банкарске гаранције које нису активирани и нису пале на терет банке, како је то напред изнето, с тим да се жалбама указује и да је износ од 2.518.524.375,00 динара, који је наведен у изреци побијане пресуде математички нетачан. У жалбама се надаље указује и да је износ који представља противправну имовинску корист погрешно утврђен, имајући у виду да су поступци принудне наплате спорних пласмана у току, да је део потраживања, како по кредитима, тако и по банкарским гаранцијама наплаћен, а у вези са чиме је првостепени суд током поступка одбио предлог одбране да се вештаци изјасне на ову околност, како би се неспорно утврдило колики је новчани износ који привредна друштва ... дугују банци, те које су банкарске гаранције пале на терет банке, а које нису, како би се утврдило да ли је банка претрпела штету и у ком износу, а што је вештацима и било наложено наредбом ТОК-а да се изјасне на околност износа неплаћених кредита, односно протестованих и исплаћених гаранција, тако што ће изразити њихов укупан износ, опредељујући понаособ, главницу, камату, о чему су се у свом допунском налазу изјаснили кроз одговор са насловом „резиме могуће штете за банку и Републику Србију“.

Осим наведеног, првостепени суд у изреци побијане пресуде наводи да су окривљени АА, ВВ, ББ и ГГ на начин ближе описан у изреци побијане пресуде прибавили противправну имовинску корист привредним друштвима "...” у укупном износу од најмање 2.518.524.375,00 динара, а потом привредна друштва „...” д.о.о. ..., „...” д.о.о. ..., „...” д.о.о. ..., „... а.д. ...”, „...” - а.д. ..., „...” а.д. ..., „...” д.о.о. ... и „...” а.д. ... у смислу одредбе члана 91 и 92 КЗ обавезује да на име имовинске користи прибављене кривичним делом солидарно плате горе поменути износ од 2.518.524.375,00 динара у виду невраћених кредита и активираних банкарских гаранција у корист буџета Републике Србије. Првостепени суд потом на основу одредбе

члана 258 став 4 ЗКП оштећену Аутономну Покрајину Војводина ради остваривања имовинскоправног захтева упућује да оствари у парничном поступку, стога су и по оцени овог суда како се то основано указује у жалбама изрека побијане пресуде и дати разлози нејасни и међусобно противречни, с обзиром да првостепени суд као неспорно утврђује колики је износ прибављене противправне имовинске користи, односно штете коју су окривљени нанели оштећеном, а потом оштећену АП Војводина упућује да имовинскоправни захтев оствари парници, не наводећи разлоге за то, као ни разлоге на основу којих чињеница је утврдио статус оштећеног у овој кривичноправној ствари, мислећи на АП Војводина, и у вези са изнетим да цени наводе заменика Покрајинског јавног правобраниоца Снежане Симић Живковић која се детаљно на главном претресу од 18.12.2017.године изјашњавала о овој одлучној чињеници између осталог наводећи да као законски заступник води рачуна о интересима АП Војводина, па се изјашњава као оштећена, и то само по основу пет кредитних пласмана, будући да је Агенција за осигурање депозита пријемник цедираног потраживања, које као епилог има да средства која се остваре од наплате тих потраживања иду на рачун АПВ, те да сматра да као оснивач Развојне банке Војводине, мислећи на АП Војводина има права на део добити и на основу свог учешћа у капиталу, односно право на обештећење и да је сходно свему наведеном поставила имовинскоправни захтев.

По оцени Апелационог суда, надаље, основано се жалбама указује да првостепени суд није дао јасне и конкретне разлоге за кривични закон који је применио у конкретном случају, имајући у виду одредбу члана 5 КЗ којом је прописано да је суд дужан да примени онај кривични закон који је важио у време извршења дела, а ако је после извршења дела измењен закон, једном или више пута, примениће закон који је најблажи за учиниоца. Према стању у списима предмета у време извршења дела које се окривљенима ставља на терет и то у временском периоду од краја новембра месеца 2010. године до октобра месеца 2012. године није постојало кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица, већ је истрага започета наредбом ТОК-а од 23.03.2013.године за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 КЗ. Након што су на правну снагу дана 15.04.2013.године ступиле измене и допуне Кривичног законика, измењена је наредба о спровођењу истраге ТОК-а, од ког момента се окривљенима ставља на терет извршење кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, које кривично дело није било прописано у Кривичном закону који је важио у инкриминисаном периоду, будући да је у кривично законодавство Републике Србије уврштено изменама и допунама Кривичног законика ("Службени гласник РС" бр. 121/2012 од 01.01.2013. године), да су измене потом биле 2016.године, које су ступиле на правну снагу 01.03.2018.године изменама и допунама Кривичног законика ("Службени гласник РС" број 94/16), па је с обзиром на напред изнето било нужно навести у побијаној пресуди јасне разлоге за кривични закон који је примењен.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, имајућу у виду све напред изнето како се правилност и законитост побијане пресуде за сада није могла са сигурношћу испитати то је побијана пресуда усвајањем жалбених навода окривљених и њихових бранилаца морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама и налозима

на које је указао Апелациони суд, отклониће указане пропусте у складу са примедбама из овог решења, правилно и у потпуности ће утврдити чињенично стање, тако што ће се судски вештаци економске струке, а како им је то током поступка налагано изјаснити за сваки појединачни кредитни пласман, шта представља главницу, шта камату, односно колико је плаћено и колики је остао дуг по сваком кредитном пласману, групе привредних друштава ... према банци, такође је неопходно да се вештаци изјасне и у погледу банкарских гаранција, с обзиром на наводе окривљених и њихових бранилаца којима се указује да одређене банкарске гаранције нису пале на терет банке, а по потреби ће извести и друге доказе, па ће тек након савесне и брижљиве оцене сваког доказа, како појединачно, ценећи их све заједно у међусобној повезаности један са другим у смислу одредбе члана 16 и 419 ЗКП, донети правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне, непротивречне и аргументоване разлоге о одлучним чињеницама, водећи рачуна и о осталим наводима жалби окривљених и њихових бранилаца који нису били предмет посебног разматрања имајући у виду разлоге укидања првостепене пресуде.

Осим наведеног првостепени суд ће приликом поновног одлучивања имати у виду и жалбене наводе окривљених и њихових бранилаца којима се указује на временско важење процедура које су наведене у изреци оптужног акта, пре свега наводе којима се истиче да се првостепени суд приликом одлучивања позвао на неважеће процедуре.

Са свега напред изложеног Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је донео одлуку као у изреци овог решења сходно одредби члана 458 ЗКП.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Мирјана Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић